

ЕНЕРГИЈА

КОЛУБАРА

број 87 // фебруар 2025.

ISSN 2560-5143

■ Први јаловински систем „Тамнава-Западног поља“

Њихово умеће не зна за немогуће

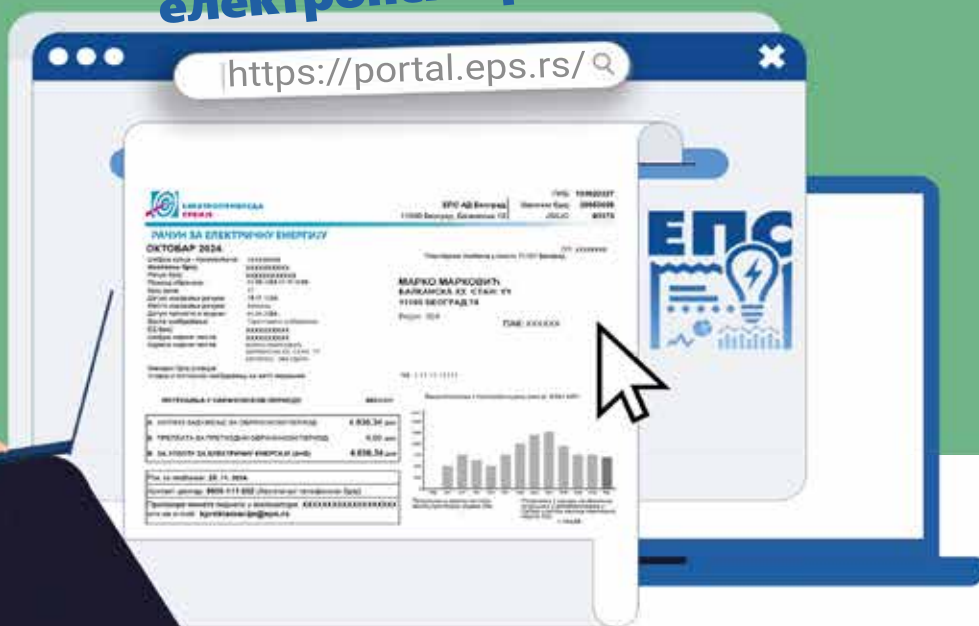
Активација је могућа и у нашим пословницама.

Активируйте услугу е-рачуна на ЕПС - Увид у рачун или са сајта www.eps.rs преузмите захтев, попуните и пошаљите на:

**ugovaranje.ns@eps.rs
ugovaranje.bg@eps.rs
ugovaranje.kv@eps.rs
ugovaranje.ni@eps.rs
ugovaranje.kg@eps.rs**

ЕПС

50 динара
попуста
за електронски рачун

Заменом папирног рачуна електронским уз попуст од **50 динара, заједно доприносимо очувању животне средине.**

скенирај и преузми апликацију

Плаћајте рачуне путем портала или мобилном апликацијом

ЕПС - Увид у рачун

Садржај

из епс групе

04 Добит и у години великих инвестиција и ремонта
Усвојен извештај о пословању ЕПС-а за 2024.

актуелно

06 Радови запослених „Метала“ на монтажи рударске опреме
Подигнута обртна платформа на багеру

08 Први јаловински систем „Тамнава-Западног поља“
Њихово умеће не зна за немогуће

13 Електрорадионица за одржавање трачних транспортера Поља „Е“
Домишљатост олакшава посао

15 Дуално образовање на Пољу „Г“
Обучавају се будући бравари-заваривачи

локални мозаик

17 Деведесета премијера „Пулс“ театра Српској омладини, Димитрије Туцовић“

временлов

20 Како је у селу Словац заживела болница коју им је у међуратном периоду изградила једна Њујорчанка
До породилишта преко украденог моста

**Производња копова Рударског басена „Колубара“ у 2025. години
Угаљ преко плана**

7

Актуелни инвестициони пројекти
Нови системи за сигурност производње

10

Служба одводњавања Поља „Е“
Битка с водом је њихова свакодневица

импресум

ЕНЕРГИЈА
ЕПС КОЛУБАРА

ИЗДАВАЧ: ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ АД, Балканска 13, Београд
ЧАСОПИС ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО

ГЕНЕРАЛНИ ДИРЕКТОР: Душан Живковић, ДИРЕКТОР СЕКТОРА ЗА ОДНОСЕ С ЈАВНОШЋУ: Тања Крстонијевић,

РУКОВОДИЛАЦ СЛУЖБЕ ЗА ОДНОСЕ С ЈАВНОШЋУ: Наталија Живковић, ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК: Ана Павловић,

ПРЕЛОМ: Иван Видуљевић, УРЕДНИК ФОТОГРАФИЈЕ: Милан Цвијетић,

АДРЕСА РЕДАКЦИЈЕ: Карађорђева 37, 11550 Лазаревац, ТЕЛЕФОНИ: 011 735 5086, 735 5089, Е-МАИЛ: redakcija@rbkolubara.rs, WEB SITE: www.rbkolubara.rs,

НАСЛОВНА СТРАНА: Александар Рашин, ЛОГОТИП: Милош Павловић, ШТАМПА: Три „О“ д.о.о. Аранђеловац, ТИРАЖ: 3.500

Први број листа РБ „Колубара“, под називом „КОЛУБАРА“, изашао је из штампе 24. септембра 1960. године. Од 15. новембра 2017. носи назив „ЕПС ЕНЕРГИЈА КОЛУБАРА“

Усвојен извештај о пословању ЕПС-а за 2024.

Скупштина Акционарског друштва „Електропривреда Србије“ усвојила је 31. јанура Извештај о реализацији Трогодишњег плана пословања за 2024. годину и Трогодишњи план пословања за период 2025-2027. Извештај за 2024. годину показује да ЕПС наставља путем пословне и финансијске стабилности и профитабилности уз реализацију значајних инвестиција.

Компанија је и у претходној години остварила добит у износу од 26,1 милијарду динара. Упркос сложеним објективним околностима, најтоплијем лету од када постоје мерења, које је довело до рекордне летње потрошње и знато лошије хидрологије у односу на 2023, значајним ремонтним активностима у рударском и термо сектору, међу којима су капитални ремонти блокова Б1 у Костолцу и А2 у ТЕНТ-у, као и започетој ревитализацији РХЕ „Бајина Башта“, производња енергије била је на нивоу планиране.

После скоро 35 година ЕПС на мрежи има нови производни капацитет, блок Б3 у Костолцу снаге 350 MW, а почео је и пробни рад система за одсумпоравање у ТЕНТ А који ће значајно допринети квалитету ваздуха, не само у Обреновцу већ у целој Србији.

Укупне инвестиције премашиле су 550

милиона евра, што је за 26 одсто више него 2023. Осим тога, ЕПС наставља са подмлађивањем и професионализацијом кадрова и у радни однос примљено је нових 379 запослених.

Трендом позитивног пословања другу годину заредом створени су услови и за повећање зарада запослених у 2025. Додатно унапређење услова рада биће обезбеђено кроз нову методологију вредновања радних места и јединствену вредност радног часа. Представници Људских ресурса већ су упознали представнике синдиката радника ЕПС-а са полазним основама за израду нове методологије.

У наредном периоду потребно је заједничким снагама утврдити правичну методологију која ће сагледати све специфичности сваког радног места.

За добре резултате заслужни су сви радници који свакога дана доказују професионализам, одговорност и пожртвовање свесни улоге компаније у друштву и који су на радном месту посвећени само радним обавезама. И у 2025. настављен је процес трансформације, оперативних и структурних промена који ће додатно унапредити ефикасност пословања.

Р. Е.

■ Попуст за електронско плаћање рачуна

Квалитетније услуге за купце

Све мање грађана плаћало је рачуне на благајнама „Електропривреде Србије“ и зато је била логична одлука да од 1. новембра престане благајнички рад. Од тада до краја јануара настављен је тренд пада броја уплата и у пет великих градова у којима су до 1. фебруара благајне радиле. У Београду је рачуне на благајни ЕПС-а платило свега 1,8 одсто купаца, док је проценат у Новом Саду и Краљеву још мањи, тек један одсто – рекао је Александар Бјеличић, извршни директор за снабдевање у ЕПС-у. 3. фебруара у Јутарњем дневнику РТС-а.

Он је истакао да пословнице ЕПС-а настављају са радом, а на шалтерима, као и до сада, грађани могу да добију информације о рачунима, уговорима, да поднесу приговоре и рекламације и да добију остале информације.

– ЕПС интензивно ради на унапређењу пословног система и дигитализацији услуга у циљу подизања нивоа и квалитета услуга за наше купце. Мере као што је ова доприносе бољој ефикасности, оптимизацији

и смањењу трошкова, с једне стране и бољој услузи купцима, с друге стране – рекао је Бјеличић. – Запослени који су радили на благајнама већ су обучени и распоређени на друге послове у вези са унапређењем односа са купцима.

Бјеличић је нагласио да број корисника електронског сервиса „Увид у рачун“ расте из дана у дан и сада је око 720.000. На порталу и апликацији грађани могу да преузму и плате рачун, имају преглед потрошње и уплата у последње три године, као и низ других

корисних информација. Од новембра прошле до 30. октобра ове године сви нови и стари корисници који буду плаћали рачуне преко портала и апликације оствариће попуст од 30 динара на наредном рачуну и на тај начин неће имати трошак провизије. Такође, ЕПС је свима који пређу на електронски рачун омогућио додатни попуст од 50 динара на сваком наредном рачуну, а активирање услуге електронског рачуна доприноси и очувању животне средине.

Р. Е.

ЕПС потписао уговоре за продају 30 милиона тона пепела

У наредних десет година „Електропривреда Србије“ продаће 30 милиона тона пепела лидерима у производњи грађевинских материјала – конзорцијуму који чине „Лафарж Србија“ и „Еликсир Група“, као и компанији „Моравецем“. Потписивање ова два уговора има велики значај са аспекта увођења принципа циркуларне економије не само у ЕПС-у већ и у Србији.

– Двадесет милиона тона пепела из ТЕНТ Б уговорено је са конзорцијумом „Лафарж“ и „Еликсир Група“, а десет милиона тона пепела из Огранка „ТЕ-КО Костолац“ са компанијом „Моравецем“. На овај начин са партнерским компанијама дајемо пример добре праксе која унапређује област заштите животне средине и уводи принцип циркуларне економије у своје пословање – рекао је Душан Живковић, генерални директор ЕПС-а, 7. фебруара. – Наши партнери инвестираће у опрему за унапређење капацитета за преузимање и утовар пепела која након тога остаје у власништву ЕПС-а. Истовремено, на одговоран начин утицаћемо и на трошкове који се тичу одлагања пепела. ЕПС годишње генерише од шест до седам милиона тона пепела, а само пет до шест одсто од укупно произведене количине пласира се на тржиште Србије и највећи део одлаже на депоније пепела и шљаке које функционишу у оквиру ЕПС-а и као такав има статус неопасног отпада.

Живковић је истакао да се захваљујући новим производним технологијама пепео данас с правом може посматрати као драгоцен ресурс и пружа се прилика да се трајно збрине у новим грађевинским производима.

– Поносни смо што смо део оваквог конзорцијума и ове стратешки важне одлуке

ЕПС-а, јер удружено садејство великих индустријских актера имају немерљив значај не само за ЕПС и збрињавање нуспроизвода већ и за ширу заједницу у погледу еколошког утицаја. На овај начин ЕПС ће директно смањити количину пепела коју одлаже на пепелишта и тиме допринети смањењу утицаја на земљиште, воду и ваздух, али и остварити уштеде на трошковима за одлагање пепела. Употреба пепела као сировине један је од кључних постулата циркуларне економије. Као лидер у декарбонизацији индустрије, „Лафарж“ подржава овакве иницијативе у нади да ћемо удружени и у годинама пред нама градити напредак за гљуде и планету – истакао је Димитрије Књегињић, генерални директор „Лафарж Србија“.

Синиша Маухар, генерални директор „Моравецема“, рекао је да индустрија грађевинских материјала има кључну улогу у стварању циркуларне економије.

– У компанији „Моравецем“, чланци CRH Групе, посвећени смо развоју циркуларних

решења са ниским CO₂ емисијама за наше купце. Реализација овог уговора имаће позитиван утицај не само на природно окружење и локалну заједницу већ ће допринети и стварању додатне вредности за учеснике у ланцу снабдевања. Стратешко партнерство са ЕПС-ом омогућиће нам да смањимо CO₂ отисак материјала које производимо, како бисмо унапредили начин на који је градимо наш свет – рекао је Маухар.

Свечаном потписивању уговора присуствовали су Јована Јоксимовић, помоћник министра рударства и енергетике за међународну сарадњу, европске интеграције и управљање пројектима, и Сара Павков, државни секретар Министарства животне средине.

Продаја пепела по овим уговорима реализоваће се уз испуњење одређених услова међу којима је прибављање REACH броја за пепео и изградња и пуштање у рад опреме за преузимање пепела.

P. E.

■ ЕПС наставља ревитализацију РХЕ „Бајина Башта“

Завршен пробни рад првог обновљеног агрегата

Ревитализовани агрегат реверзибилне хидроелектране „Бајина Башта“ успешно је завршио 30 дана пробног рада, а већ од 1. марта „Електропривреда Србије“ почиње модернизацију другог агрегата. По завршетку ревитализације наше једине реверзибилне ХЕ, која је изграђена пре 43 године, биће значајно унапређена поузданост нашег електроенергетског система.

Током пробног рада у оба режима, пумпном и турбинском, први обновљени

агрегат радио је без иједног испада, под надзором стручњака јапанске „Тошибе“ и домаћих института „Никола Тесла“ и „Михајло Пупин“. Интензивно су праћени сви параметри рада агрегата и потврђено је да су достигнути постављени циљеви ревитализације.

– Ревитализација РХЕ „Бајина Башта“ једна је од најважнијих инвестиција у ЕПС-у јер ће обезбедити вишедеценијску поузданост рада и пружити значајан допринос енергетској

сигурности Србије – рекао је Душан Живковић, генерални директор ЕПС-а.

РХЕ „Бајина Башта“ је једина реверзибилна хидроелектрана у саставу ЕПС-а и важна је резерва у електроенергетском систему Србије током периода повећане потрошње струје или приликом сушних периода, као и за све оне тренутке када недостаје електричне енергије.

P. E.

Угаљ преко плана

Производња угља на површинским коповима Рударског басена „Колубара“ у јануару ове године је била стабилна, континуирана и ископано је нешто више од два милиона тона угља, што је скоро седам одсто или 128.000 тона више од планом предвиђених количина. Јануарска производња копова ове године је боља од прошлогодишње у истом периоду за око девет процената.

Тренд добрих резултата у производњи угља је настављен и у првој половини фебруара. За деветнаест дана фебруара ископано је око 1,29 милиона тона угља, што је девет одсто више од планом дефинисаних количина.

На депонијама ТЕНТ-а налази се око 841.000 тона угља, што је за 180.000 тона угља или 27 одсто изнад плана. На депонији Дробилане на Тамнави, за резерву, налази се око 200.000 тона угља које гарантују сигурност производног процеса у зимском периоду.

Од почетка године на коповима „Колубаре“ ради се на стабилизацији и подизању производње откритке. Током јануара откопано је и одложено нешто више од пет милиона кубика чврсте масе. Производни резултати у овој области рада у фебруару су бољи јер је за првих деветнаест дана фебруара откопано и одложено 3,64 милиона

кубика откритке и међуслојне јаловине, што је пет одсто више од плана.

За добре производне резултате и континуитет производње заслужни су запослени „Колубаре“, који у изузетно тешким условима рада, испуњавају све задатке, у све три смене, свакога дана.

Р. К.

■ Радови запослених „Метала“ на монтажи рударске опреме

Подигнута обртна платформа на багеру

На монтажном плацу тамнавских копова запослени Монтаже из „Метала“ 24. и 25. јануара успешно су реализовали послове на окретању и подизању обртне платформе у оквиру монтаже роторног багера. Ово је једна од најзахтевнијих и најсложенијих технолошких активности у оквиру процеса монтаже рударске опреме.

Окретање и подизање платформе тешке 120 тона радили су запослени „Метала“ који су задужени за монтажу ове рударске опреме. За радове је била ангажована једна велика дизалица носивости 500 тона, два ДК 60 тона и дизалица РБ „Колубара“ 100 тона. Након подизања обртне платформе, следи паковање стуба, а после тога се подиже стрела баласта. Ова рударска опрема се монтира за рад у оквиру Другог БТО система на површинском копу „Радљево“. Радове на целом систему изводе запослени „Метала“, осим једног дела опреме трачних транспортера које испоручује конзорцијум домаћих фирми.

Управник радилишта Дејан Војиновић из погона Монтажа каже да су организација и координација изузетно захтевни, те да овај „Металов“ погон и његови запослени увек држе до квалитета. Он истиче да сваки посао којег се прихвате успевају да одраде стручно, професионално и у року.

– Очигледно је да багер не може свако да направи. То није ни посао који се може урадити брзо, а веома је одговоран и

пресудан је квалитет. За састављање једног металног колоса неопходан је велики број радника разних профила. Имамо одличне мајсторе са великим искуством, али многи од њих су, нажалост пред пензијом, као

рецимо наши бравари и заваривачи – рекао је Војиновић.

Багер је приближних карактеристика као и остали багери ознаке 630 који већ годинама раде на површинским коповима РБ „Колубара“, а којих је тренутно четири – по један на Пољу „Е“ и Пољу „Г“ и два на „Тамнава-Западном пољу“.

Багер је тежак 1.655 тона, висок 38 метара, капацитета 3.150 кубних метара на сат. Уз рад на багеру, радници Монтаже раде и монтажу одлагача AR 4000/1600 x 20-29/60, који је ускладиштен на новом монтажном плацу копа „Радљево“. Регенерација

опреме се ради у погону „Метала“, а сва нова техничка решења се пројектују у „Металовом“ Пројектно-конструкционом бироу, без чијих стручњака сигурно не би било могуће све захтеве имплементирати у модернизовану справу.

Р. К.

Нови системи за сигурност производње

Послови набавке и монтаже четири БТО система у РБ „Колубара“ гарант повећања капацитета производње откритке и развоја површинских копова

Најзначајнији инвестициони пројекат за развој рударских радова у РБ „Колубара“ је набавка и монтажа нове производне рударске опреме за површинске копове Поље „Е“ и „Радљево“.

За развој површинског копа Поље „Е“ предвиђена је набавка и монтажа два БТО система за подизање капацитета у производњи откритке и бржег отварања угљеног слоја. Набављају се два роторна багера капацитета 4.800 кубних метара на сат. Уговор за два багера потписан је са немачком компанијом „Koch Solution GmbH“. Радови су почели у априлу 2024. године. У току је производња челичне конструкције и прве испоруке опреме се очекују крајем маја ове године, након чега је предвиђен почетак монтаже на монтажном плацу у Вреоцима, који је тренутно у изградњи.

Са компанијом „Koch Solution GmbH“ потписан је и уговор за израду два самоходна транспортера – одлагача капацитета 4.800 кубних метара на сат. Радови су почели у априлу 2023. године. И за овај део опреме у току је производња челичне конструкције. Почетак испоруке опреме за један самоходни транспортер је очекиван током марта,

а монтажа ће се радити на помоћном монтажном плацу у Барошевцу. У мају је предвиђен почетак испоруке опреме за другу машину, на монтажни плац у Вреоцима.

У оквиру ова два БТО система радиће и два одлагача капацитета 8.500 кубних метара на сат, који су такође у фази израде челичне конструкције. Носилац овог посла је конзорцијум „Енерготехника Јужне Бачке“, ФАМ-а и „Гоше ФОМ“. Послови на ове две машине почели су у априлу 2023. године. Према термин-плану, испорука опреме предвиђена је до маја, а почетак монтаже на плацу у Вреоцима је планиран од јула.

Два система трачних транспортера ширине 2.000 милиметара са пратећом опремом су у фази израде. Извођач посла је конзорцијум на челу са „Гоша ФОМ“. За Први БТО систем је завршена испорука опреме, сем дела за МРС, чија испорука се очекује крајем првог квартала, а монтажа је планирана од јула. Што се тиче Другог БТО система, почела је испорука челичне конструкције и остали део опреме ће се испоручивати и монтирати по актуелном динамичком плану.

За развој површинског копа „Радљево“ планирана је набавка и монтажа два БТО система. Први БТО систем састојаће се од роторног багера капацитета 6.600 кубика на сат, система транспортера ширине 2.000 милиметара са припадајућом опремом, и одлагача капацитета 8.500 кубних метара на сат. Уговор за израду опреме и монтажу роторног багера потписан је са компанијом „Енерготехника Јужна Бачка“, а радови се одвијају на монтажном плацу тамнавских копова. Систем трачних транспортера са

припадајућом опремом ради конзорцијум домаћих фирми. Обављена је комплетна испорука машинске и електро опреме на монтажни плац на Тамнави.

Одлагач по потписаном уговору ради конзорцијум „Енерготехника Јужне Бачке“, ФАМ-а и „Гоше ФОМ“. У току је производња челичне конструкције, а комплетна испорука на тамнавски монтажни плац се очекује до краја фебруара.

Други БТО систем за ПК „Радљево“ биће састављан од роторног багера капацитета 3.150 кубних метара на сат, система трачних транспортера ширине 1.600 милиметара са пратећом опремом и одлагача капацитета 4.000 кубних метара на сат са клизним возом.

За багер и одлагач, који су набављени у Немачкој, задужен је погон „Метала“. Када је реч о монтажи роторног багера, сви велики склопови су укрупњени на монтажном плацу и чека се испорука електроопреме. На одлагачу су у току радови на укрупњавању великих склопова и чека се испорука електроопреме.

Систем транспортера за овај систем са пратећом опремом, по уговору ради конзорцијум домаћих фирми. У току је монтажа опреме на монтажном плацу у Радљевоу, тренутно су у току послови машинске монтаже четири погонске станице.

Монтажа опреме ће се завршавати фазно, а очекивани завршетак свих послова и укључивање производних система очекивано је у последњем кварталу 2026. године за оба БТО система за Поље „Е“ и Први БТО систем за ПК „Радљево“. Према плану, Други БТО систем за ПК „Радљево“ биће завршен у другом кварталу следеће године.

Р. К

■ Монтажни плац тамнавских копова

Њихово умеће не зна за немогуће

Најстарији и највећи систем западнотамнавског откопа забележио изузетну јануарску производњу. Са зимом се некако боре, али за велики обим послова који се обавља на овом систему преко потребни помоћни радници и бравари

Више од 950.000 кубика откривке током јануара откопано је и одложено на Првом јаловинском систему „Тамнава-Западног поља“, а уз то „одлагач 1“ одложио је још око 200.000 кубика откопаних маса које су пристигле са суседног копа „Радљево“. Зацртани планови за први месец успешно су остварени, а како истиче руководство овог копа, резултати су одлични захваљујући повољним зимским условима, али још више великом залагању запослених.

– Први јаловински систем је успешно остварио задате планове за претходни месец, сместивши на одлагалиште укупно око 1,15 милиона кубика откривке. Резултати су изузетни, посебно ако се има у виду оптерећеност одлагача и одлагалишта количином маса које стижу са два глодара. Комплексна ситуација тражи доста технолошких операција, што смањује време ефективног рада система. У овом делу лежишта током протеклог месеца урађен

је највећи број померања и продужавања транспортера, па је способност радника да надокнаде неизбежне застоје и упркос њима испуне планове потврда великог искуства, знања и труда – навео је руководилац погона Бојан Милосављевић, напомињући да на одлагалиште овог система откривку одлажу и са суседног копа „Радљево“.

■ Изазови на најдужем систему

Шефа Првог јаловинског система Сашу Марковића срели смо на одлагалишном транспортеру 01 преко кога се одлажу све масе које откопају „глодар 2000“ и радљевски багер „глодар 10“. Испрчао нам је да је екипа дан раније почела померање и продужавање тог транспортера.

– Кроз смену су рађене вулканизације, и то сада приводимо крају. Станицу 01 померили смо 45 метара ка југу и транспортер смо продужили за 50 метара. Овим захватима остварујемо услов за одлагање маса ка југу како би „одлагач 1“ могао да напредује – објаснио нам је конкретну ситуацију у том моменту Марковић, напомињући да је реч о обимном послу јер се „барата“ великим и дугим транспортерима ширине два метра.

Док смо разговарали, запазили смо да је фебруарско сунце учинило веома импресивним коповски пејзаж јаловинског система, поготово нанизане венце од безброј гомила искипане земље. Међутим, сувомразица није попустила, док су се руке ледиле, радници машинске струке ужурбан

су радили на заустављеној траци, а помагале су им и две машине „Помоћне механизације“.

– Сад затварамо једно вулканизерско радно место. Јуче смо почели са овим послом и вечерас пред крај друге смене треба да буде све завршено и систем да крене. Упоредо са овим пословима друга екипа ради на одлагачу, пошто увек сваки застој система искористимо да поправимо све што је неопходно – рекао нам је машински надзорник Саша Живковић са Уба, који на овом систему ради 15 година.

Пуно посла, а њих мало. Ангажовани су сви бравари, вулканизери, помоћни радници. Живковић је потврдио да је, када нема довољно радне снаге, кључно искуство и знање радника. А и физичка снага, јер и поред две машине мора да се физички запне. У то смо се и сами уверили гледајући како, док цевололагач високо држи део траке, неколико радника испод ње намешта нове ролне.

■ Да л` су теже ролне или године

– Како која година иде, ови слогови ролни постају све тежи. Ту не може машина човека да замени. Око 160 килограма је тежак један слог од три носеће ролне. Ова задња тура што нам је стигла, најтежа је досад. Да ли су им пуне осовине или су нас стигле године, тешко је рећи – шаљиво закључује Живковић.

У оваквим ситуацијама битни су издржљиви и способни радници који добро познају свој посао. Један од таквих је и бравар Бојан Ћиновић из Београда запослен

■ Радови на одлагачу 1

Саша Марковић

преко ПРО ТЕНТ-а, који већ две године ради на овом систему.

– Јесте тежак посао у питању, али ово је један уигран тим људи који добро знају шта раде. Затварамо радно место после продужења трасе коју смо продужили за неких 11 чланака. Пре нас су радили вулканизери који су ову изузетно тешку траку продужили колико је било потребно. Сада враћамо чланке на место и остаје нам још да затегнемо постављену траку на одређену силу која се проверава на станици, и после систем може да крене у рад – детаљно нам је објаснио овај технолошки захват Ћиновић. – Сваки посао овде је тежак на свој начин. Овај се издваја јер су ролне заиста тешке. Битно је да смо ми сложни и да све обављамо тимски. Наравно, било би нам много лакше када бисмо имали још помоћи.

Саша Живковић

На другом фронту радова, код „одлагача 1“, затекли смо групу бравара са Првог јаловинског система. У том моменту, заједно са колегама из Машинске радионице мењали су редуктор траке 1 и радили потребну замену траке. Као испомоћ на одлагач су им дошли и радници Припреме, да помогну да се кружни транспорт на „одлагачу 1“ темељно очисти. Машина је на овом систему од самог отварања копа „Тамнава-Западно поље“. Како нас је подсетио рударски надзорник Драгиша

Станишић, овај колос почео је да ради са „глодаром 1“ новембра 1994. године, пре тачно три деценије.

– Добро се сећам кад је овај одлагач укључен на првом систему тада новог копа. Почео сам да радим као руковалац станице са првом групом радника која је примљена на конкурс. Три деценије ова машина ради и не посустаје. Велике количине откритке прођу кроз овај систем, а кубуримо са смештајним простором, па се довијамо на разне начине да решимо и неке немогуће ситуације. Успешни смо само зато што имамо искуство које нас је научило да озбиљно радимо овај тежак посао. И то мора да се цени – каже рударски надзорник Станишић из Придворице код Лајковца.

И шеф система Марковић наглашава да су због велике количине маса које

Бојан Ћиновић

долазе на њихов одлагач на овом систему честе реконструкције и померања трака, што свакодневно доноси нове изазове у рударском послу. Зато и руковалац одлагача мора да буде способан да прати пукотине које су код њих због мешања материјала учестале, да води рачуна где ће одложити све масе, да прати инструкције надзорника око транспорта машине...

А како је то бити главни и одговорни човек за ову импозантну машину открио

Миодраг Ивановић

нам је Миодраг Ивановић Мики из Јабучја, руковалац „одлагача 1“, који са овом справом другује већ 12 година, док на овом копу ради од 2006. године.

– Испаде да сам један од најстаријих багериста иако сам млад – духовито почиње

Драгиша Станишић

Ивановић. – Ово није нимало лак посао, поготово при ноћном раду, али сналазим се некако. Човек се навикне с годинама, а још ако ради у овако доброј екипи као што је наша Б смена, све се заврши. Гомиле и гомиле земље ми пролазе пред очима, али најтеже је кад је ноћ и кад је магла. Тада радим врло опрезно како бисмо добро распоредили све те масе које стално пристижу, а кад сване и кад се магла подигне будемо поносни на то што наши венци буду као да смо по дану кипали – каже Ивановић.

М. Павловић

Температура у минусу, системи у плусу

– Сви јаловински системи су остварили постављене планове за јануар укупно произведеним 2,7 милиона кубика откритке. На Другом БТО систему остварена производња је чак 25 одсто преко плана. Ништа мање успешни нису били ни угљени системи. Са произведеним 1,1 милионом тона лигнита постављени план је пребачен за неких 25 одсто и трудимо се да се и надаље држимо планиране производње уз многе изазове који нас очекују – истакао је Милосављевић.

Како руководилац погона наводи већ у овом месецу очекују их захтевне технолошке операције на јаловинским системима. Наручу им иде суво зимско време, а са хладноћом се искусни радници одважно боре.

– Реч је о великом броју продужетака и померања транспортера, а чека нас и састављање етажних транспортера на Првом и Другом БТО систему до пуних дужина. Нимало једноставни захвати, па се надамо да ће нас ово време без падавина и у наставку сезоне послужити и да ће наши запослени којих је све мање издржати – рекао је Милосављевић.

Битка с водом је њихова свакодневица

Мрежу одводњавања чини шест водосабирника, ободни канал, 12 међуслојних и 26 кровинских бунара, уз пратеће пумпе које воду избацују ван копа. Током прошле године испумпана су око четири милиона кубика

Звонко Грбовић

Иако су ове зиме изостале обилне падавине, то се није много одразило на ситуацију на Пољу „Е“. То је коп који се за стабилност експлоатације даноноћно бори мрежом комплексних мера Службе одводњавања и за ту службу у овом делу лежишта „Колубаре“ нема предах.

Специфичност овог експлоатационог поља, које представља и сливну површину источног дела басена, јесте то што дубина копања проузрокује појаву воде у слојевима и бројних подземних вода, због чега је брига о одводњавању распоређена на две службе – одводњавање и предодводњавање. У таквој подели посла класично одводњавање ослања се на водосабирнике и ободни канал који се пружа од северне косине према Церовитом потоку, док се предодводњавањем супротстављају води у слојевима и подземним водама.

– Познато је да имамо велика изворишта и да смо на великој дубини, тако да је наша борба свакодневна. Само током прошле године, запослени наше службе испумпали

су око четири милиона кубика воде у зелени појас – каже на почетку разговора Звонко Грбовић, руководилац Службе одводњавања Поља „Е“.

■ Бунари, пумпе, водосабирници

За константну борбу имају на располагању 12 међуслојних и 26 кровинских бунара и пратеће пумпе које воду избацују напоље. Оне им донекле олакшавају рад, али нису увек ефикасне јер се дешава да сметају

технолошким операцијама на системима и морају да буду уклоњене док се посао не заврши. За то време, и вода се врати малтене на исти ниво.

– Имамо само један ободни канал јер за сада немамо услове за израду нових, који би нам много значили. Постојећих шест водосабирника често се измештају, а понекад чак не буде довољно времена за израду нових. Тренутно је у главном делу копа један на јужном, други на западном делу, где чак нисмо у могућности да директно избацујемо воду, већ се она пребацује на стари сабирник. То нам додатно отежава ситуацију јер је ангажовано доста пумпи – појашњава Грбовић.

Што се дубље буде улазило у експлоатацију Поља „Е“, одводњавање ће имати све већу улогу, додаје Грбовић.

– Проблем мањка радника, који је свеprisутан у производњи, код нас је посебно изражен, јер је доста њих са ограниченим радним способностима. А посла је све више. Не могу да се жалим на расположиве машине, имамо ровокопач, гусеничар, као и један точкаш, трактор, а када су послови захтевнији на располагање нам се ставља и додатна опрема – каже Грбовић.

Немали логистички проблем јесте и организација превоза. Објекти одводњавања протежу се на широком простору – од Вреоца до Пркосаве. Током прве смене имају масовни превоз и једну ладу ниву која опслужује раднике, док се током друге и треће смене јављају потешкоће. Поготово јер су на њима поред редовних и повремени обиласци две

Пумпа од 110 kW ради пуном паром

Вода се одводи у зелени појас

бране „Бистрица“ и „Рудовци“, као и четири чек-бране у Зеокама изнад Четвртог БТО система.

– Када је реч о конкретним изазовима одводњавања, највише проблема имамо на БТУ систему где имамо контакт угља, песка и доста издана, нарочито када су бунари у застоју. Ту се тренутно уз помоћ седам флајт пумпи вода препумпава ка одређеним сабирницима – јасан је Грбовић.

Флајт пумпе најефикасније

Што се опреме којом располажу тиче, Бојан Дражић, рударски надзорник Одводњавања, посебно истиче поменуте флајт пумпе (од 10, 18, 30 и две од 90 kW) од којих свака има сопствени сплав и ормар са посебним заштитима. Оне су се показале као најефикасније, иако су намењене за рад са нешто чистијом водом, па им је на одређеним местима рад отежан.

На већим сабирницима користе се пумпе од 300 и 400 kW снаге, које су иначе годинама заступљене у „Колубари“, а у функцији су и оне од 110, 132, 200 kW. Постављена је и једна Грундфосова пумпа.

– У принципу, свака пумпа има свој цевовод. То нас доводи до бројке од преко 5.000 метара укупног цевовода инсталираног на копу, у коју не улази безброј мањих цевовода за претакање. Користимо углавном пластичне окитен цеви пречника 200, 250 и 300 милиметара и челичне пречника 300

и 350 милиметара. За „варење“ пластичних цеви поседујемо и посебан апарат – рекао нам је Дражић.

У разговор о одводњавању укључио се и Сениша Филиповић, машински пословођа, најстарији радник ове службе који има више од 40 година радног стажа. Јасан је у тврдњи да посла има много, много више у односу на све пређашње копове и времена, с обзиром на то да је Поље „Е“ управо такво какво је.

– Као пословођа Машинске службе имам само осам бравара који су редовно на терену. На плацу имамо два човека који припремају све што је потребно да се достави на терен.

Овде сам провео живот

Сениша Филиповић, машински пословођа, цео радни век од укупно 42 године провео је у Служби одводњавања. Како је пензија на прагу, питали смо да ли се уморио од деценијске борбе са водом. Овде сам век провео, више сам дао свог живота овој фирми и овој радној јединици него било где друго. То је мој посао, од тога живим. Може све много боље да буде, ефикасније, али боримо се. Другачије је него раније, више је посла, али ниједног момента немам жељу да одем одавде. Због мојих људи и атмосфере која влада у колективу вероватно ће ми бити тешко да одем у пензију и растанем са свима на шта сам навикао толике године – искрен је Филиповић.

Остало су радници са ограниченим радним способностима. Са толиким обимом посла ми смо генерално у великом проблему. Много ствари радимо самостално, сами варимо, правимо и поправљамо поједине делове јер то је опрема која мора да се завари, мора да се спремни за одлазак на терен да се провери и испита – износи Филиповић.

Када је реч о предодводњавању, радници су ангажовани на склањању цевовода, вађењу опреме, а одскоро су се сусрели и са проблемом аерлифтовања бунара што је процес који би, да би радили у пуном капацитету, требало да се обавља сваких шест месеци.

– Често се догађа да, багери приликом копања бунаре заспу песком, а он се може извадити једино овом методом. Ради на принципу воде и ваздуха, значи, удубава се велики притисак ваздуха и песак излази кроз цеви. Ми смо, иначе, тај уређај направили да бисмо без учешћа трећих лица могли да обављамо поменути посао, али, нажалост, тренутно на располагању немамо ниједног радника који је завршио потребну обуку. Зато нам је потребна подршка која ће нам омогућити да бунаре одржавамо у оптималном стању – одлучан је Филиповић.

Пословођа напомиње да је за бунаре предодводњавања због великог броја

Сениша Филиповић

објеката уведено даљинско праћење. Још увек нису сви укључени у мрежу, али и то се очекује. Тренутно их запослени физички обилазе, јер је неопходно пописати и видети актуелно стање. На овом послу раде само по три радника у смени.

– Даљинско праћење се обавља из мониторинг центра у Барошевцу. Тамо се путем СКАДА система прати ситуација, сваког момента се зна који бунар ради и да ли има неку врсту квара, онда нам јављају и шаљемо људе на интервенцију, што је одличан метод рада – закључује Филиповић.

Д. Марковић

Још једна захтевна сезона

„Металова“ Екипа током фебруара ради на ревитализацији багера дреглајна, односно ЕШ-ева, припремајући се да и ове године дâ све од себе да одговори на потребе рударске производње

Радионице „Металовог“ Погона за ремонт већ дужи низ година немају строго одређен период године у коме су, као што је некада био обичај, послови на годишњем ремонту машина поређани у згуснути, строго дефинисани, распоред. Пракса је показала да је системима на већини копова неопходно флексибилније одржавање, а у складу с тим организован је и рад служби задужених за овај аспект производног процеса.

Тако се и ове године са конкретним ремонтним активностима кренуло већ у јануару, а очекује се да ће послови бити распоређени током целе године. У Погону за ремонт, иако спремни за нову сезону, кажу да их према плановима ове године очекује

■ Из радионице за регенерацију багерске опреме

људи него што је потребно, посебно када је реч о пословима који се раде на терену – рекао је Стевановић.

Он је подсетио да редослед ремонта увек зависи од технолошких потреба копова, који распореде праве у складу са својим плановима производње. Тај распоред се из године у годину мења, са изузетком угљених система, који се најчешће раде у истом периоду.

У погону потврђују да старија опрема захтева флексибилније одржавање и да се планови праве у складу са конкретном ситуацијом на терену.

– На неким багерима који су деценијама у експлоатацији интервенције се не могу ограничити на 20 дана ремонта. Ту радимо и непланиране поправке, које се некада, ради ефикасности, споје са инвестиционом оправком. Ситуација неретко захтева и пуних

40 дана што, наравно, доводи до потребе да усклађујемо даљу динамику, договарамо се и прилагођавамо – објашњава Стевановић.

Приоритет, ипак, имају хитне интервенције. Када искрсне потреба за неким ванредним послом, планиране активности се остављају по страни.

Када Погон за ремонт због броја људи не може да одговори на све захтеве, у помоћ им прискачу радници из погона Монтажа, као и бравари и заваривачи из Елмонта и из Погона за производњу „Метала“.

Када је реч о конкретним пословима, почетком фебруара у радионицама се највише радило на ревитализацији ЕШ-ева.

– Обрађујемо машину дизања и машину копања за ЕШ-10, као и његову кашику, а радимо и кашику за ЕШ-5. Поред тога, увек мењамо ушке јер све делове за качење кашике морамо репарирати – рекао је приликом наше посете Душан Пејчић, шеф радионице за регенерацију багерске опреме.

Иначе, у радионици за ремонт електричних машина раде се све поправке на електромоторима и електрогенераторима међу којима су најчешће замена лежачева, четкица, држача, разноразне обраде и поправке оштећених кућишта, спојница и друго. Срећко Митровић, шеф радионице, показао нам је моторе за ЕШ-11, на којима је

■ Душан Пејчић

нешто мањи обим посла, прилагођен радној снази која је на располагању.

Директор овог погона Бора Стевановић објаснио нам је да мањи обим не значи да ће опис активности у радионицама и на терену бити сужен.

– Наша задужења остају иста, а организовали смо се тако да све своје расположиве ресурсе и капацитете искористимо тако да на најбољи могући начин потпомогнемо рударску механизацију на коповима. Чињеница је да имамо мање

■ Срећко Митровић

поправка привођена крају.

– Електромотор је јако битан јер покреће редуктор багера, а редуктор покреће кашике. Монтажна група на терену те делове демонира са багера и доноси у радионицу да их ми прегледамо, сервисирамо и поправимо, а затим их монтирају назад на багер – објаснио нам је Срећко.

Четири организационе јединице

Погон за ремонт састоји се од четири мање јединице: Техничка припрема, Ремонт електричних машина, Машински ремонт у радионици и Електромашински ремонт на терену.

М. Пауновић

Домишљатост олакшава посао

Мајстори ангажовани на радионичкој припреми и интервенцијама на терену, од којих многе подразумевају напоран физички посао, брину о траси дугој око 35 километара

Иновације су пожељне у сваком послу, а ми се трудимо да их у сегменту производње за који смо задужени редовно уводимо – каже Владимир Стајчић, руководилац Радионице за превентивно електроодржавање трачних транспортера на Пољу „Е“ и један од оних бројних инжењера Рударског басена „Колубара“ који се током свог вишедеценијског ангажовања труде да процес рада учине што ефикаснијим и лакшим.

Задатак његове екипе је да одржава електроелементе и целу команду дуж трасе трачних транспортера. Кутије за команду којима се успоставља веза свих транспортера до багера или одлагача дуги низ година су биле заварене, што је умногоме отежавало посао приликом било које интервенције. Мајстори су, у договору са надзором, предложили да оне, као и регали за повезивање каблова, буду на качење.

– Тиме смо и нама и људима на системима олакшали много. Сада се свака операција везана за трачне транспортере обавља подједнако сигурно, а неупоредиво брже и без помоћи варилаца до којих се тешко долази – појашњава Стајчић, уз напомену да су у спровођењу идеје учествовали и његови

први сарадници, као и техничка служба са својим нацртом, док је за реализацију било задужено машинско одељење „Елмонта“, са којима имају дугогодишњу добру сарадњу.

– Знамо да људи на коповима раде у заиста тешким условима и покушавамо да им на сваки начин изађемо у сусрет и олакшамо посао. Сваком инжењеру посао и јесте да смисли, олакша, унапреди, прати трендове, да нешто боље организује и промени. Када сам почео да радим у овој радионици, све у вези са кабловима радило се ручно, а сада смо направили машину за мотање каблова. Имамо савршену сарадњу са колегама из Машинске службе за одржавање трачних транспортера на Старој монтажи, а подразумева се да одлично сарађујемо и са „Металом“, са Машинском службом Елмонта, која нам излази у сусрет и праве неке ствари без којих овде не бисмо могли да функционисамо – нагласио је Стајчић.

Ова радионица, иначе, има два одељења – на Старој монтажи и у Церовитом потоку. Укупно броји 52 радника. Проблеми су, каже Стајчић, слични као и у осталим деловима система.

– Због природног одлива остајемо са људима од којих неки нису стигли да се довољно стручно оспособе да им могу бити поверени најодговорнији послови. Нема ни довољно времена да уче јер су стално на терену, а често раде и чисто физичке послове. Силне километре каблова је ова радионица развукла и повезала, за сваку реконструкцију смотала, покупила, вратила овде и спремила поново за употребу. Много посла има и око припреме материјала за терен – набраја Стајчић.

Бобан Ристивојевић, главни пословођа, рекао нам је да је његова најважнија обавеза организација посла. Када су јасно

дефинисани, задаци се преносе пословођама

Владимир Стајчић

који их

спроводе.

– Скоро сваког месеца имамо неку реконструкцију, а сваке недеље редовне сервисе јер имамо доста система и станица, тако да су малтене сваки дан сви људи на терену. У радионици се обавља немали посао припреме за терен. Са котура се одмота по 65 метара или по 100 метара кабла, па се препакује и спреми. У зависности од тога да ли је планирано постављање дужине трасе од 300, 500, 1.000 метара, припремимо кабл-команде и кабл-снаге, кутије, хаваријске прекидаче, односно граничнике стоп-ужета и шаљемо их на терен. Тамо све то поново разматавамо и пакујемо по чланцима – јасан је Ристивојевић.

Километри и километри кабла

Ова радионица води рачуна о чак 58 транспортера. Свака станица има траку одређене дужине, а сваки систем по неколико трачних транспортера различитих дужина. Када се све сабере, на Пољу „Е“ одржавају око 35 километара. Када се на то дода пута два кабла, долазимо до невероватне цифре од 70 километара кабла који пролазе кроз њихове руке.

Он напомиње да им треба више алата, као што су довољан број клешта за стезање папучица, маказа за сечење каблова, а на тржишту постоје акумулаторске пресе и маказе за стезање каблова које би неупоредиво олакшале посао. Потребне су и акумулаторске бушилице, шрафилице и брусилице.

Д. Марковић

Припрема се за терен

На висини задатка

Јединица за експлоатацију дизалица уз нове машине и искуство запослених успева да одговори на захтеве производње

Јединица за експлоатацију дизалица „Помоћне механизације“ током претходних годину дана свој возни парк подмладила је набавком три нове дизалице и два виљушкара, чиме је додатно осигурано да се потребе посла у оквиру Рударског басена „Колубара“ испуњавају у потпуности.

Чедомир Милинковић, главни пословођа ове екипе која је свакодневно ангажована на коповима, каже да су почетком фебруара приоритетни послови били ремонт „глодара 5“ на Пољу „Е“ и ремонт ЕШ-а на површинском копу „Радљево“.

– Уз то, радимо на пословима текућих и хаваријских оштећења у целом Рударском басену, ангажовани смо и за потребе железничког транспорта и на одржавању бунара на водоводима „Непричава“ и „Пештан“. Од 50 запослених, њих 47 ради на веома захтевним и одговорним пословима руковаца дизалицама и виљушкарима – појаснио је главни пословођа и додао да раде у режиму од осам, 12 и 24 сата.

Ангажовање овог тима неопходно је у процесу редовне производње на површинским коповима, јер без њих не би било могуће заменити електромоторе на багерима, отворити и заменити редукторе, санирати оштећења на тракама.

Пословођа Бранко Павловић, који је више година радио на дизалици каже да је посао руковаоца ове машине тежак, стресан и одговоран.

– Верујте, сваки секунд је битан. Опрезност и прецизност пресудни су фактори у овом послу, који ни физички није нимало лак. Барата се великим теретом, на великим висинама. У лошим временским условима и на механиком терену, на коме су тешки услови и за вожњу, и где може доћи до потањања дизалице – објашњава он и кроз осмех каже да би се, без обзира на све, опет радо вратио на дизалицу.

Комплетан транспорт дизалице до места где је потребна интервенција ради се у координацији са рударском службом копова. Терен се чисти булдожерима, затим се посипа камен и, ако је потребно, постављају се бетонске плоче два метра дугачке, метар широке и десет центиметара дебеле.

– И поред свих мера припреме и предострожности, деси се да тај бетон од терета који подижемо или скидамо и тежине дизалице пукне на пола. Некада се не може тачно предвидети тежина терета, а посао мора да се заврши. Одређени ризик је неизбежан. Једна од важних ствари је да тло на којем се налази дизалица буде сигурно. Пазити на апсолутно сваки детаљ, а пре свега на људе око себе – рекао нам је Павловић.

Драган Спасић каже да је, када се приступи одређеном задатку, одговорност руковаоца стопостотна. Психички мораш бити јако стабилан и фокусиран на оно што радиш, а добар вид и слух се подразумевају, као и стрпљење и челични живци.

– Било да се ради о уградњи или скидању неког дела много се води рачуна о сваком детаљу, највише наравно о запосленима који се налазе околу. Увек је доле неко ко мора прецизно и јасно да нам даје упутства за рад, под условом да нам временски услови то дозвољавају. На пример, када је јак ветар у питању немоћни смо, и тада мора бити одложена интервенција која захтева рад на великим висинама. Морам рећи да се дешавало да изненада док радимо дуне јак ветар и тог тренутка свако од нас мора бити присебан и учинити све да не дође до било какве незгоде. Да би све функционисало, морамо имати велико поверење једни у друге – каже Спасић објашњавајући да је опсег послова разнолик и да му се, и након 15 година стажа, дешава да неки посао ради први пут.

– Лагао бих ако бих вам рекао да, чак и после година искуства, нема узбуђења и страха – речи су искусног дизаличара.

Уз актуелне послове, екипа се полако припрема за пролеће, када почиње сезона ремонта угљених система.

Т. Крупниковић

Ухватила дах

Ревитализација дизалице која је 2014. године потопљена на тамнавским коповима и која је чекала на извлачење годину дана, завршена је почетком фебруара. Реч је о дизалици гусеничарки носивости 80 тона и са телескопом од 41 метра. Она након 11 година креће у пробни рад и нове подухвате.

Обучавају се будући бравари - - заваривачи

Средњошколци се одлично показали у машинској и заваривачкој радионици

Три дана недељно ученици завршног, трећег разреда лајковачке Средње школе „17. септембар“ долазе у заваривачку и машинску радионицу Поља „Г“ где у реалном радном окружењу и под надзором послодавца стичу практична знања и вештине које ће им бити неопходне у послу за који се припремају.

Шесторица средњошколаца који се образују за будуће браваре-завариваче, у оквиру пројекта дуалног образовања, протекла три месеца заварују лимове, зубе и кашике, што су њихова најчешћа задужења.

– Иако су дошли са видним предзнањем, бирамо им послове за које је потребно доста времена, али је минимална шанса да буде направљена нека значајна грешка – истиче руководилац погона Поље „Г“ Жељко Петровић.

Један од услова за компанију која жели

машинској радионици поправљају редукторе, у групи за траке такође има доста посла за њих... Добри су, труде се. Задовољни смо њима. На крају школске године полагаће практичан испит којим ће бити проверене њихове стручне компетенције – објашњава Петровић, чији је задатак да током учења кроз рад реализује садржаје прописане планом и програмом наставе.

Петровић предводи и надзире учење, обезбеђује безбедан рад и контролише дали се све одвија у складу са законом. Како каже, овакав начин образовања и више је него користан, јер ће кроз неколико месеци добити формиране завариваче који би одмах могли почети да раде зато што су већ упознати с послом, али и са колегама.

Током наше посете, ученици су у машинској радионици били укључени у ремонтне послове на редуктору трачног транспортера. Деветнаестогодишњи Стефан Пајић из Лајковца каже да који год задатак да добије, није му тешко да га уради, а посебно му је драго што су старије колеге коректне и подржавају их. Његов другар из одељења Немања Михајиловић потврђује да, поред

би лепо заокружило целу причу о дуалном образовању.

У заваривачкој радионици ученик Александар Маринковић радио је заваривање CO2 апаратом на зубу кашике багера ЕШ-а. Десетак радника који су га посматрали и варнице које су летеле на све стране нису му ниједног момента скренуле пажњу с посла који је усредсређено завршавао.

Дуални метод учења кроз рад уз стандардно слушање предавања у школи део је Националног модела дуалног образовања који се ослања на искуства земаља у којима је развијено дуално образовање, али са прилагођеним карактеристикама стања у Србији у областима образовања и економије.

С. Ђоковић Станковић

да учествује у дуалном образовању јесте да међу запосленима има инструкторе који су положили посебан испит Привредне коморе Србије како би стекли одговарајућу лиценцу. Међу њима је и инструктор дуалног образовања Живко Петровић, један од петорице са површинских копова, који је прошао потребну обуку.

– Шест ученика ради у заваривачкој радионици на заваривању кашика и зуба, у

машинске, имају задужења и у заваривачкој радионици где раде на кашикама багера и осталих машина које раде на коповима. Како у њиховој средњој школи постоји учioniца са алатом и материјалом, ови младићи су већ радили неколико послова, између осталог правили су клупе, столице и фарбали ограду за лајковачки вртић. Обојица се надају да ће након завршетка школе имати прилике да се запосле у Рударском басену „Колубара“, што

Надају се да ће остати

Планирано је да уговор који су ученици са послодавцем потписали на 30 сати недељно траје до краја школске године. За посао добијају новчану накнаду, док задужења обављају искључиво у радионицама, без одласка на коп. Иако Закон о дуалном образовању не обавезује послодавца да запосли ученике за које је организовано учење кроз рад, пракса показује да се на овај начин лакше ради селекција кадрова и да многи послодавци у Србији запосле ученике након стицања средњошколске дипломе. Учење кроз рад у трајању од неколико месеци даје довољно времена да се ученик и послодавац упознају и процене да ли би могло доћи до наставка сарадње. Оваквом исходу нада се и руководилац Жељко Петровић, с обзиром на то да на целом Пољу „Г“ постоји само пет варилаца, што је недовољно за потребе посла.

Усвојен извештај о попису

Иако споља делујемо као миран систем, заправо смо врло динамични. Стално се мењају услови рада и процедуре. Попис све то мора да сагледа – каже Горан Ђорђевић, председник Пописне комисије

Годишњи попис имовине и обавеза у Рударском басену „Колубара“ за 2024. годину завршен је у предвиђеном року. Као и претходних година, пописивање је ради делотворности рађено у два главна правца – континуирани попис током године и попис на крају године. Обједињени су у виду завршног извештаја о попису који је крајем јануара усвојио Надзорни одбор „Електропривреде Србије“.

У „Колубари“ је пописана имовина са стањем на дан 31. октобар 2024. године, обухватајући залихе и ситан инвентар у употреби у свим деловима изузев Дирекције.

Редован годишњи попис имовине и обавеза са стањем на дан 31. децембар 2024. године евидентирао је нематеријалну имовину, земљиште, шуме, грађевинске објекте, постројења и опрему, инвестиције и основна средства у припреми, затим ситан инвентар у употреби у Дирекцији, као и недовршену производњу, благајне, продавнице готове робе, обавезе и потраживања предузећа. Током 2024. било је и седам ванредних пописа.

Подаци показују да су у 76 магацина пописане залихе распоређене на 111.295 врста шифара. Убележене су 23.874 парцеле, 1.977 грађевинских објеката и 10.234 комада опреме. Ситан инвентар у употреби броји 151.524 комада, ХТЗ у употреби 79.371 комад, а ауто-гуме и амбалаже у употреби 5.221 комад.

Главни посао урадиле су пописне комисије по предмету пописа и пописна комисија за

Горан Ђорђевић

огранак. Упутством о пријему, евидентирању, издавању и расходовању нематеријалне имовине, некретнина, постројења и опреме, ситног инвентара, материјала и резервних делова, из јула 2023. године, прецизно је дефинисан начин поступања са имовином ЕПС-а, а одговорност за имовину пренета је на рачунопологаче.

– Попис је попут скенирања пословања. Поред одлучивања о стању имовине, кључна улога пописа је да усклади књиговодствено стање са стварним стањем. Чини се да је једноставно, али спровођење таквог посла у предузећу попут „Колубаре“ уопште није лако. Иако споља делујемо као миран систем, заправо смо врло динамични. Стално се мењају услови рада и процедуре. Када зароните у тај океан, схватите колико је пословање сложено. Све то попис мора да сагледа и да на правилан начин достави подлоге за завршни рачун – објаснио је Горан Ђорђевић, председник Пописне комисије РБ „Колубара“ и члан Централне пописне комисије ЕПС-а.

Пописивачи истичу да се не усваја све што предложе, већ се неке ставке на вишим нивоима допунски разматрају. Не може се отуђити ништа од имовине „Колубаре“ уколико Надзорни одбор ЕПС-а не дозволи.

– Реорганизација ЕПС-а је поставила високе стандарде за квалитет пописа, а посредно и захтеве за оспособљенијим кадром. Претходних деценија били су довољни нижи нивои рачунарске писмености и административног знања. Од комисија се тражило да препознају предмет пописа, пре свега. Пописивачи данас треба да буду

вешти у административним и информатичким пословима, што можемо решити тако што би комисије биле састављене од искусних запослених и од млађих који добро владају савременим технологијама – указао је Ђорђевић.

Међу изазовима посла наш саговорник наводи и потребу за појачаном подршком информационо-комуникационих технологија због огромних база података. Информације стижу у кратком року и треба их брзо обрадити, а постојећи софтвери не препознају све сегменте пописивања.

– Посао је изузетно одговоран, очекују се тачност и прецизност података, а није препознат као допунски посао. У сарадњи са менаџментом покушавамо да разрадиммо моделе по којима би био додатно стимулисан. Да би се квалитетно урадио у року, било би добро да чланови пописних комисија у одређеним ситуацијама буду изузети од редовног посла – навео је председник Пописне комисије „Колубаре“.

М. Караџић

Захвалност

На разумевању, ентузијазму и целокупној сарадњи током пописа Ђорђевић посебну захвалност упућује Мирјани Зечевић, која обавља послове шефа Службе за управљање подацима, аналитику и аутоматизацију пословних процеса, као и Николи Грујичићу, самосталном стручном сараднику за интерни развој апликативних решења, и Драгану Љубојевићу, предраднику на офсет машини.

Уникатност

Према обиму имовине, „Колубара“ чини око 40 одсто ЕПС-а, па се и све промене у „Колубари“ директно одражавају на ЕПС. Специфичност огранка огледа се у великој разноврсности имовине и јединствености неких позиција – додао је Ђорђевић.

„Српској омладини, Димитрије Туцовић“

Обележено 16 од оснивања и 23 године професионалног рада лазаревачког позоришта

Прво приградско позориште Лазаревац премијерним извођењем представе „Српској омладини, Димитрије Туцовић“ 13. фебруара обележило је 16 година од званичног оснивања и пуне 23 године професионалног рада.

Представа је чак деведесета премијера овог ансамбла, а Златко Паковић, аутор текста и редитељ, поводом првог извођења рекао је да је тексту приступио са основном идејом да без социјалне правде нема ни образовања ни васпитања, и да ју је посветио омладини.

– Она је трагање за драмском формулом друштвене драме у којој, чињењем или нечињењем, овде и сада учествујемо.

Поводом рођендана позоришта додељене су и годишње награде за посебан допринос у афирмацији рада театра, као и афирмисање позоришног стваралаштва редитељкама Бојани Лазић и Ани Пинтер.

У галерији „Симонида“ Центра за културу отворена је изложба скица костима из представа претходне сезоне, од којих су неке награђене и на међународној сцени.

Р. К.

■ Одржана 55. изложба Атељеа „Сезан“

Разигране боје и различите форме

Грађани Лазаревца током прве половине фебруара имали су прилику да у просторијама лазаревачке библиотеке погледају још једну серију радова полазника ликовног Атељеа „Сезан“. Реч је о традиционалној, сада већ 55. изложби школе коју је вођен великим ентузијазмом основао и годинама успешно водио академски сликар и наставник ликовне културе Зоран Ерић. Професора Ерића, након што је испратио многе генерације ученика од којих су неки наставили професионално

да се баве уметничким радом, наследио је његов млађи колега Владимир Петровић. Резултат посвећеног педагошког рада у овој креативној групи представља значајан број радова различитих стилова и техника, чији

аутори су узраста од првог разреда основне до трећег разреда средње школе.

– Поносни смо на то што „Сезан“ скоро три деценије окупља, негује и промовише уметност младих талената кроз различите ликовне изразе. И убудуће ћемо заједно радити на томе да он постане својеврстан центар за развој креативности деце и младих – речено је на отварању које је обележио пригодан музички програм и, сада већ очекивано, велико интересовање суграђана.

М. Д.

Популаризација модерне духовне и етно музике

Мисија препознавања стваралачких потенцијала и промовисања духовних и традиционалних вредности састава „Веродар“ прерасла је локални ниво

Група надарених Лазаревчана удружена под именом „Веродар“ формирањем певачких и инструменталних концертних група, пробама и организовањем мањих наступа, припрема се за концерт којим би суграђанима приближила свој седмогодишњи рад.

Реч је о је мултимедијалном пројекту Канцеларије за верску наставу Колубарско-посавског намесништва Епархије шумадијске, чији је циљ ангажовање стваралачких потенцијала локалне заједнице, талентованих младих људи, у оквиру музичког, литерарног, видео и уопштено мултимедијалног израза.

Један од основних задатака је био да се што више младих укључи у пројекат, како би се афирмисали и открили њихови разнолики потенцијали и дарови, којима би служили локалној и широј друштвеној заједници.

Први албум састава „Веродар“ објављен је у августу 2019. године као самиздат, постављањем на Јутјуб платформу. У остваривање овог захтевног подухвата било је укључено шездесетак учесника, ученика основних и средњих школа, као и студената са територије лазаревачке општине, али и афирмисаних музичара, који су својим

знањем и искуством допринели квалитету и педагошком приступу стваралачког процеса. На албуму се налази једанаест нумера духовне и етно музике, упакованих у модерне аранжмане са елементима електронске музике, свинга, рока, како би биле ближе савременом слушаоцу.

Отварањем Јутјуб канала, пројекат је добио и шири друштвени контекст. С обзиром да се ради о ауторском стваралаштву, овакав допринос је јединствен и значајан за локалну заједницу и њено промовисање, а у ширем контексту има важан културолошки циљ – очување српског језика, идентитета и духовности.

Већ у децембру исте године одржан је успешан концерт у Центру за културу Лазаревац, који је требало да буде први у низу промотивних концерата. Нажалост, активности су прекинуте су због пандемије, па је други студијски албум под називом „Душа Србије“ снимљен током 2023. Репертоар је поред модерних духовних

Акцент је на аматеризму

Инсистирамо на аматеризму који се гаси под утицајем комерцијализације, материјализације и уновчавања свега. Нестаје аматерски дух. Све се плаћа и мора да буде врхунски, а ово је чиста љубав, задовољство, радост. Имамо и доста прегледа, мада је све то занемарљиво, јер је ово некомерцијална врста музике. И поред свега, многи су чули за „Веродар“ и веома лепо прихватили то што радимо – истакао је Влада Димитријевић.

песмама обогаћен етно нумерама које су дале озбиљан допринос светској музичкој понуди у нашем окружењу. Такве песме су „Додолска“, „Стана“, „Русе косе“, „Тешко мене“. Кавал и гајде на овом албуму свирао је Милош Николић, који је препознатљив по томе што је на Евровизији свирао кавал за песму „Лане моје“. У ову компилацију укључен је и ангажман у сфери друштвене одговорности. По песми „Рука пријатељства“ реализован је истоимени пројекат при Храму Светог великомученика Димитрија у Лазаревцу, у оквиру кога су организоване радионице за штићенике Центра за смештај и дневни боравак деце и омладине ометене у развоју из Лазареваца.

– Била је то прилика да се играмо, цртамо, певамо, правимо бројанице, молимо се. Уживали смо и учили једни од других. Овом песмом желели смо да особе ометене у развоју учинимо видљивијима и да од њих нешто важно научимо о искреној и безусловној љубави, дејој незлобљивости, правом пријатељству. Слично је и са песмом „Без зидова“. У 21. веку сведоци смо, нажалост, много тога лошег – ратова, разарања, убијања. Сведоци смо зидова који су свуда око нас и мржње и нетрпљивости према онима који су иза тих зидова. Сигурни смо да је много више сличности међу људима и онога што нас спаја, него различитости и онога што нас раздваја – појаснио нам је Влада Димитријевић, парох Храма Светог великомученика Димитрија и покретач пројекта.

А. Тошић

Град причу прича

Деценију и по Лазаревчанин Александар Радовановић фото-апаратом бележи своје доживљаје стварности. Основе посла поставио је у фотографској радњи уз оца Срђана. Потом је купио апарат и почео самостално да ради. Најчешће фотографише градове, венчања и позоришне представе јер је запослен у Техничком сектору Пулс театра у Лазаревцу.

Приватно му је најближа улична фотографија. Шета градовима бирајући тренутке из живота обичних људи које би било добро овековечити.

– Сваки град има нешто своје. У Лазаревцу сам прилично радио, али и сада се дешава да изађем и направим фотке у боји или црно-беле, повремено и из ваздуха. Чини ми се да црно-беле фотографије причу причају боље него оне у боји, а и детаљи су израженији. Зато их и волим – објаснио је Радовановић.

Труди се да у раду с младенцима успостави другарски однос како би они били опуштенији и боље сарађивали. Договарају се, уважава њихове идеје.

Употреба програма за обраду фотографија за њега је питање личних граница и укуса. Тежи умерености. Понекад мења кадар, можда нагласи боју или уклони вишак у позадини.

Фотографисао је и на Кипру, у Италији, Француској и Норвешкој. Због архитектуре и разноликих профила људи радо би се вратио у Париз.

– Потребно је да човек воли фотографију, да ради и покушава, остало већ дође само по себи – додао је фотограф.

Наставља с усавршавањем. Жеља му је и да рад с младенцима прошири по иностранству.

■ Александар Радовановић

М. Караџић

До породилишта преко украденог моста

Болница финансирана средствима фондације коју је основала Елизабет Милбанк почела је са радом исте године када је Вићентије Матић, секретар Министарства пољопривреде у Влади СХС осмислио смео план како да премости реку Колубару

је 1882. године основао Краљ Милан, као полазник једне од њених првих генерација. Управо то образовање, али и његова природна оштроумност, допринели су томе да Вићентије после Првог светског рата догура до секретара Министарства пољопривреде у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца.

■ Крађа моста

Није познато како је и када довитљиви секретар сковао паклени план да искористи своје место у Влади и фалсификује једну важну отпремницу. Али како било да било - гвоздени мост, натоварен негде у Шлезиви, уместо у железничкој станици Сталаћ завршио је на истоварном перону Ћирине постаје у Словцу. Тако је челична ћуприја испручена Краљевини на име ратне репарације, уз малу Вићину испомоћ, неочекивано спојила две обале реке Колубаре. Уместо да, како је то било раније утврђено државним планом, премости Велику Мораву код Ћићевца.

Због тога што је план подразумевао дубоку конспирацију, делови гвоздене конструкције су једне ноћи 1934. године под окриљем мрака натоварени на тридесетак воловских кола. Прича се да је Вића лично комадовао читавом диверзантском операцијом, и да су се учесници тајне

Елизабет Милбанк

акције између себе домунђавали искључиво пантомимом и шапатам. Гвоздени мост је у деловима превезен само пар стотина метара узводно од станице. Ту су га, парним чекићем и закивцима, вешти мајстори спојили за само 30-ак дана.

Превара је откривена неколико месеци касније. Док су министри киптили од беса, а

Вићентије Матић из села Ратковац ич се није разумео у гвоздене конструкције, а још мање у мостоградњу. Ипак, гвоздени мост на путу између два села у ваљевској нахији, Словца и Маркове Цркве, познат је у народу овог краја по његовом надимку. „Вићин“ мост, како су га прозвали, подигнут је 1934. године и још увек је најкраћа и најпоузданија копнена веза између десетак села која се ту налазе начичкана с једне и друге стране реке Колубаре.

За Вићу се прича да је био веома проницљив и сналажљив човек. Похађао је школу за ратарство „Др Ђорђе Радић“, коју

Болница у Словцу

народ Расине најљубио побуну захтевајући да се мост исече и хитно врати тамо где му је било место - на Велику Мораву, Вића је само мудро ћутао. Када су га напослетку питали да објасни због чега је лажирао документацију, наводно је кратко изустео:

- Можете сад да ме обесите, али мост ће ости ту где јесте и то је готова ствар!

■ Болница

Наравно, није Вићентије био глуп, па да му једини разлог за крађу моста, због чега је могао реално да допадне букагија, буде неколико кафана које су нон-стоп радиле на обали реке у суседном селу. Јес' да су гласна музика и напирлитане певаљке мамиле с друге стране реке, што је за његове комшије уистину био велики ризик. Јер када би се припити враћали из провода својим кућама постојала је објективна могућност да изгубе главу приликом форсирања непредвидиве Колубаре.

Пре би се могло претпоставити да су потпуно различите побуде мотивисале храброг секретара. Наиме, те исте године, када је Вића испред носа министарског кора ћорно читав један гвоздени мост, у Словцу је отворена амбуланта с болницом и породилиштем.

Предузимач Трифун Матић, који се обогатио организујући воловске караване за превоз жита и суве шљиве из околних села до железничке станице у Словцу, покљонио је тридесетак ари земље за изградњу прве здравствене установе у овом крају.

- Народ је уложио рад, а богаташи донирали камен за насип и темељ. Пројекат и изградњу саме зграде амбуланте финансирао је Елизабет Милбанк из

Њујорка. Трифун не само да је донирао плац за амбуланту, већ је највероватније био умешан и у акцију крађе моста, пошто се у то време под његовом контролом налазио целокупан воловски саобраћај у овом крају - нагађа Раде Добривојевић, својеврсни хроничар села, који је написао и неколико књига с причама о свом родном Словцу.

Амбуланта је имала чекаоницу, одвојене просторије за техничара и доктора, као и три собе у којима је становао лекар с породицом. Испод куће налазио се огроман подрум за смештај огрева. Трифун је касније покљонио једну своју зграду од стотинак квадрата у којој је намеравао да отвори механу за стационар и породилиште. На тој згради био је истакнут натпис „Задружни дом здравља“.

■ Елизабет Милбанк

Поред магистралног пута за Ваљево, једна раскошна вила, још увек привлачи пажњу. Осим због јединствене архитектуре, прелепа зграда је занимљива и због ћириличног натписа изнад улазних врата - „Елизабет Милбанк“. Ретко ко зна да је то име богате Американке, велике хуманисткиње, која је крајем 19. и првих деценија 20. века широм света градила болнице.

Рођена је 1850. године, у породици богатог трговца Јеремиаха Милбанка, који је након смрти њој и брату оставио огромно богатство. Две године након губитка оца, 1886, од дифтерије умире и њен син. Након тих трагичних догађаја Елизабет је посветила свој живот и богатство хуманитарном раду.

Нема прецизних података због чега је и како средствима фонда који је основала ова добротворка финансирана изградња дома здравља баш у Словцу. Она никада није посетила Србију, а умрла је 13 година пре него што је болница саграђена.

Везу треба тражити у догађајима који су уследили одмах по окончању Првог светског рата и ангажману америчких институција и богатих породица у обнови разорене Европе. Стотине америчких лекара, медицинских сестара, санитарца и социјалних радника стигло је у Краљевину СХС.

Ана Добривојевић, логопед у ОШ „Дуле Караклајић“ из Лазаревца дуго година прикупља информације везане за изградњу болнице у Словцу. Према њеним сазнањима, веза с госпођом Милбанк могла је да буде успостављена и посредством организације коју је основао Краљ Александар.

- Под покровитељством Краља

крајем 1918. године у Америци је настала организација под називом „Друштво за заштиту српске деце у Америци“. Организација је бројала тридесетак чланова углавном веома утицајних и богатих Американца међу којима је био и наш прослављени научник Михајло Пупин. Та фондација прикупљала је средства којима су грађени домови за незбринуту децу, али и дечији диспанзери у којима су се обављали медицински и стоматолошки прегледи. Највероватније је Фонд госпође Милбанк тим каналом проследио средства потребна за изградњу болнице и породилишта у селу Словац - објашњава Добривојевићева.

У дворишту амбуланте био је ископан и бунар који је сем у медицинске сврхе коришћен и у широкој потрошњи. С тог корита, поред караванских волова, још је пола села напајало своју стоку.

За разлику од задружног Дома здравља, зграда коју је донирао Трифун, вила у којој се налазила амбуланта, преживела је Други светски рат. Ту су се још годинама рађала деца и лечили мештани Словца и околних села, све до почетка 70-их година прошлог века када је изграђен нови Дом здравља, јер вила није поседовала мокри чвор.

■ Винарија Милбанк?

Промућурни Трифун Матић је пред сам почетак Другог светског рата успео да распрода сву своју имовину и да се пуних џепова одесели у бели свет. Госпођа Милбанк је до краја свог живота помагала сиротињу широм света, а фонд који је основала и данас је веома активан.

Најтрагичнији лик ове филмске приче сигурно је Вићентије Матић. Након одласка у пензију рођени брат коме је преписао свој део имовине у Ратковцу избацио га је из куће и он се непланирано нашао на улици. Умро је од тифуса у Ваљево сиромашан и потпуно заборављен. Прича се да су га пронашли у подруму содацијске радње код једног даљег рођака који му је ту обезбедио принудни смештај, прекривеног белим вашима.

Бунар с кога је воду пило пола Словца одавно је затрпан. Вила је у међувремену дограђена због планова да се ту отвори обданиште, али се од те идеје одустало. У међувремену, задужбину Елизабет Милбанк на волшебан начин присвојила је Здравствена установа Ваљево. Пред сам распад Југославије вилу је купило Удружење ловаца из Словца за 60.000 тадашњих немачких марака. Данас вила пропада зарасла у коров.

Шушка се да би у наредним годинама ту могла бити отворена винарија. Они који су улазили у подрум виле препричавају да је сув ко барут и да температура не прелази 14 степени. Идеално за божански напита од грошња. Мештани Словца и околних села гвоздену ћуприју преко реке Колубаре, незнајући баш због чега, још увек зову Вићин мост!

Д. Ђорђевић

Карађорђева звезда

Елизабет Милбанк основала је 1905. Фондацију која се бавила медицинским просвећивањем и сузбијањем опасних заразних болести у свету. За њена велика дела француска влада ју је 1919. године одликовала Орденом витеза легије части, а Србија Орденом Карађорђевог крста. Умрла је у Њујорку 1921. године.

Двадесет година плеса

Публици ће бити представљен кратки филм са освртом на највеће успехе и наступи полазница узраста од три до 15 година

Балетски студио „Срна“ свечаним концертом, који ће бити одржан 23. фебруара у Центру за културу, с почетком у 18 часова, обележиће 20 година рада. Том приликом ће бити приказани различити плесни стилови – модеран, класичан и цез балет, а оне полазнице школе које су се посебно истакле током две деценије рада биће награђене захвалницама.

Сандра Володер, оснивач школе, подсетила је да се слични свечани концерти организују два пута годишње, а да нова сезона увек започиње у септембру. Ипак, овога пута, с обзиром на посебан повод, програм ће бити нешто богатији. Концерт ће трајати дуже од сата, уз приказивање краћег филма у коме је ретроспективно обухваћен период од 2005. године до данас. Учествоваће више узрастних група, а са посебним

узбуђењем се ишчекује тачка бејби-балета, новог друштванцета коме ће ово бити први јавни наступ.

– Разумевање основних покрета у класичном балету важно је као елемент развоја дисциплине држања тела код деце. Ипак, класичан балет захтева велика одрицања, што може бити изазов за многе, док савремени плес и цез представљају приступачније опције. У школи плеса нагласак је, ипак, највише на томе да се деца социјализују и подстичу на дружење, као и тимски рад, мада је неколико наших ученица

наставило плесно образовање и завршило средњу балетску школу – рекла је Сандра и додала да „Срна“ планира нови програм који би комбиновао плес и моторичке вежбе.

„Срна“ тренутно броји стотинак полазника, подељених по групама узраста од три године до 15 година. Током 20 година рада кроз студио је прошло око 3.000 деце. У студију дуги низ година ради и Анђелика Јовановић, кореограф, која је своје прве кораке направила управо у овој школи с три године, а сада даје немерљив допринос раду.

Т. К. и Ј. П.

■ Проглашени најбољи стрелци за 2024. годину

Наталија, прва пионирка Србије

Млада нада српског стрелаштва Наталија Живковић, чланица Стрелачког клуба „Колубара“, проглашена је за најбољу пионирку Србије у категорији гађање ваздушном пушком за 2024. годину.

Признање је додељено на свечаности коју је 6. фебруара организовао Стрелачки савез Србије, окупивши такмичаре, тренере и клубове који су остварили најбоље резултате током претходних 12 месеци. Наша суграђанка нашла се раме уз раме са олимпијским шампионима који су својим успесима летос обрадовали целу нацију.

Наталија тренира стрелаштво четири године. У овај спорт ушла је сасвим случајно, са десет година. Сматра да су за успех у овом спорту потребне сталоженост и мирноћа, али да је кључ успеха најбољих вредан рад и слушање тренера. Током 2024. године била је веома успешна у свим наступима и имала најбољи резултат у укупном скору, што ју је довело до награде за најбољу пионирку у претходној години.

– Ова награда је за мене почетак остварења сна. Када сам почела да тренирам, сањала сам и маштала о томе како ћу једног дана бити на календару најбољих

је веома лепа спортска каријера. Читава прошла година протекла је у знаку такмичења на којима је била најбоља и на којима је освајала најсјајније титуле – истакла је Јелена Живановић.

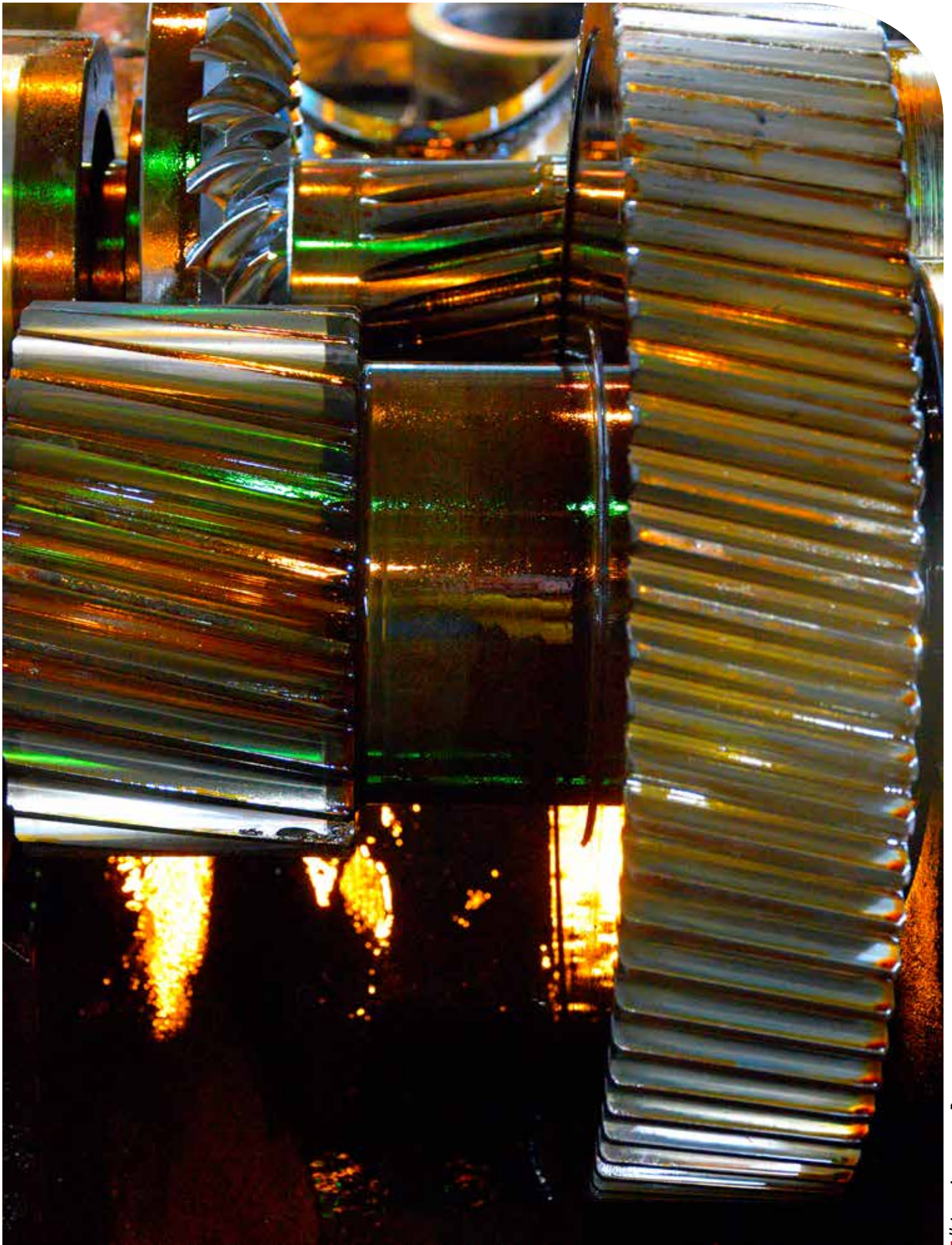
стрелаца године и то се коначно остварило. Она ме чини веома срећном и задовољном и подстиче ме и мотивише да напредујем како бих у будућности представљала Србију на највећим такмичењима – рекла је Наталија.

Према речима тренера Јелене Живановић, признање је дошло у праве руке и биће одличан подстрек за даља такмичења.

– Наталија је вансеријско дете и пред њом

Стрелаштво је спорт који развија концентрацију, размишљање и у коме се вежба доношење правовремених одлука које нису резултат журбе и исхитрености, што су вештине којима Наталија очигледно влада. Надамо се да је пред њом још много успеха.

Ј. П.

/// Фото: Александар Рашин

CIP – Каталогизacija у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд 658(497.11)(085.3)
ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА Србије Енергија Колубара ЕПС ЕПС Енергија Колубара / главни и одговорни уредник Ана Павловић. -
2017. бр. 1 (нов.) - Београд : Електропривреда Србије, 2017. (Аранђеловац : Три О). - 30 стр.
Месечно. - Је наставак: Колубара (Пазаревац) = ISSN 1451-2890
ISSN 2560-5143 = ЕПС Енергија Колубара
COBISS.SR-ID 250299404

